

Drogi Animatorze!

Formacja, także permanentna, wymaga indywidualnej refleksji, a przede wszystkim czasu. Polecamy Twojej uwadze teksty, które pomogą Ci lepiej przeżyć następne Studium Animatora.. Na każdy tydzień przewidziany jest jeden fragment. Może pochylisz się nad nim w ramach Namiotu Spotkania? Rozważenie tych tekstów zostawiamy już Twojej odpowiedzialności i dojrzałości.

1. *Akt Konstytutywny*

to akt oddania go Niepokalanej Matce Kościoła. Dokonał tego kard. Karol Wojtyła 11 VI 1973 r. Ks. F. Blachnicki nazwał ten akt aktem konstytutywnym, gdyż wierzył, że oddanie się z Maryją Chrystusowi jest źródłem żywotności Kościoła i Ruchu.

NIEPOKALANA, MATKO KOŚCIOŁA
zgromadzeni dzisiaj wspominamy z wdzięcznością
Twoją opiekę nad dziełem Oazy Żywego Kościoła.

WYZNAJEMY, że dzięki Twojej macierzyńskiej miłości
pierwsza Oaza Niepokalanej
oddana pod Twoją szczególną opiekę
rozwinęła się w przedziwny sposób w ruch oazy
i wywodzący się z niego Ruch Światło-Życie.

WYZNAJEMY, że Twoja postawa
bezgranicznego, oblubieńczego, oddania się w miłości Chrystusowi
jest źródłem Twojej macierzyńskiej płodności w ludzie Bożym.
Ponieważ jesteś Niepokalaną Oblubienicą Słowa,
zwłaszcza w zjednoczeniu z Nim
w szczytowej godzinie miłości na Krzyżu,
dlatego jesteś Matką wszystkich żyjących, Matką Kościoła.

WYZNAJEMY także, że zjednoczenie z Tobą
w postawie oblubieńczego oddania się Chrystusowi
jest i pozostanie zawsze jedyną, prawdziwą i najgłębszą zasadą
żywotności i płodności Kościoła-Matki.
Kościół o tyle razem z Tobą będzie Kościołem-Matką,
o ile w poszczególnych swoich członkach będzie wraz z Tobą
Oblubienicą oddaną Panu w wierze i miłości.

JESTEŚMY PRZEKONANI, że całe dzieło Oazy
opiera się na zrozumieniu tej tajemnicy i nie ma ono innego celu,
jak wychowywanie swoich uczestników
do coraz głębszego zrozumienia i zrealizowania postawy
posiadania siebie w dawaniu siebie Chrystusowi i braciom.

JESTEŚMY PRZEKONANI, że taka postawa
jest źródłem nowego życia; dlatego słuszne jest
abyśmy na nowo i bardziej świadomie oddali to dzieło Tobie,
błagając, abyś raczyła je przyjąć i uznać za swoje.

JESTEŚMY PRZEKONANI głęboko,
że o tyle tylko staniemy się „Oazą Żywego Kościoła”,
o ile w zjednoczeniu z Tobą będziemy realizować
postawę służby i oddania się Chrystusowi w Jego Kościele.

PRZYJMIJ więc jako swoją rzecz i własność wszystkich
którzy oddali swoje życie i wszystkie swe siły
na diakonię Ruchu Światło-Życie.

PRZYJMIJ wszystkich, zwłaszcza moderatorów i animatorów,
którzy pragną służyć w ramach ruchu
wielkiej sprawie budowania żywych wspólnot Kościoła.

PRZYJMIJ wszystkich, którzy na zakończenie pobytu w oazie
oddali w Twoje ręce swoje dobre postanowienia
i udzielił im łaski wytrwania.

NIEPOKALANA, MATKO KOŚCIOŁA,
BĄDŹ RÓWNIEŻ MATKĄ
DZIEŁA OAZY I RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE. Amen.

2. *„Tajemnica wielka – w Chrystusie i Kościele. Charyzmat maryjny Ruchu Światło-Życie”, ks. Franciszek Blachnicki, referat na VII Krajową Kongregację Odpowiedzialnych, Krościenko n. Dunajcem 28-31.05.1982.*

Geneza:

W Ruchu Światło-Życie wzywamy Maryję szczególnie jako **Niepokalaną, Matkę Kościoła**. Jaka jest geneza tego wezwania wyrażającego specyfikę kultu maryjnego ruchu?

Trzeba tutaj wskazać na dwa źródła inspiracji. Pierwsze – to duchowość maryjna i mariologia św. Maksymiliana Kolbego. Miała ona bardzo silny wpływ w początkach naszego ruchu – najpierw w stanowiącej jego prehistorię Krucjacie

Wstrzemięźliwości, zwanej także Krucjatą Niepokalanej (1957-1960) potem w pierwszych oazach młodzieżowych dla dziewcząt, nazwanych Oazą Niepokalanej (1963-1968). Od św. Maksymiliana przyjęliśmy to wezwanie NIEPOKALANA z całą treścią, którą on w nie wkładał.

Od samego początku Niepokalana widziana była i przeżywana w kontekście oazy, źródła i życia. Oznacza to najpierw jakieś intuicyjne przeczuwanie głębokiego związku pomiędzy tajemnicą **Niepokalanej** a tajemnicą **Matki**, Matki nie tylko Chrystusa, ale Matki nowego życia i wszystkich żyjących.

Ta intuicja stała się ideą przewodnią przy pogłębiających studiach mariologicznych. I tak szczególnie idea oblubieńczego macierzyństwa Maryi (...) oraz starochrześcijańska idea **Ecclesia Mater** (...) stały się drugim, decydującym źródłem inspiracji maryjności Ruchu Światło-Życie. Dodać trzeba jeszcze wpływ II Soboru Watykańskiego z jego ujęciem **Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła** oraz bazujący na tym ujęciu posoborowy kult **Maryi, Matki Kościoła**.

Synteza i symbole:

Powyższe inspiracje, w miarę dojrzewania, domagały się syntezy i wyrażenia się w symbolu, dzięki któremu mogłyby wejść do świadomości ruchu i jego programu formacyjnego.

Pierwszym takim symbolem – a zarazem formułą – syntezą stały się słowa **Ecclesia Mater – Mater Ecclesiae** wypisane na ścianie w pierwszej kapliczce w Centrali ruchu na Kopieju Górcze. Kaplica ta poświęcona była Niepokalanej, Matce Kościoła, co świadczy o tym, że to wezwanie już przyjęło się w ruchu. Także ono samo (to wezwanie) jest symbolem i syntezą.

Na dziesięciolecie oaz rekolekcyjnych w Krościenku została wykonana (...) statua Niepokalanej, Matki Kościoła, jako pierwsza próba wyrażenia związanej z tym określeniem idei w symbolu sztuki.

W kompozycji tego dzieła szczególnie dwa elementy mają wyrażać ideę: „Niepokalana, Matka Kościoła”: w postaci Maryi wyciągnięte w dół w geście otwartych dłoni ręce oraz źródło wytryskujące u jej stóp.

Wreszcie trzeba wskazać na jeszcze jeden znamieny fakt: wspólnota diakonii stałej ruchu (ukonstytuowana jako wspólnota życia konsekrowanego w oparciu o profesję rad ewangelicznych), której celem jest wyrażenie i pielęgnowanie charyzmatu ruchu oraz całkowita diakonia na jego rzecz, przyjmuje w tym okresie nazwę: Wspólnota Niepokalanej, Matki Kościoła.

- a) **Co dla ciebie oznacza formuła Ecclesia Mater - Mater Ecclesiae? Do jakich refleksji skłania Cię nazwanie Kościoła - Matką?**

- b) **Jak widzisz swoje miejsce, swoją posługę w Ruchu Światło-Życie w kontekście Niepokalanej - Oblubienicy Słowa? Jak widzisz je w świetle macierzyńskiej i oblubieńczej miłości Maryi?**

3. *Homilia do czytań: Iz 61, 9-11; Łk 2, 41-52, wygłoszona w Święto Niepokalanego Serca Maryi, 11 czerwca 1983 r. w Carlsbergu*

(...) W centrali naszego Ruchu w Krościenku znajduje się figura Niepokalanej, Matki Kościoła. Staraliśmy się tam jeszcze w inny sposób wyrazić miłość w symbolu. Symbolem tym jest źródło. Symbolika źródła pomaga nam głębiej zrozumieć symbolikę serca. Bo zwykle, kiedy słyszymy o sercu, to myślimy o nim jako siedlisku uczuć. Ale serce musi być widziane jako symbol osoby dającej siebie. Na tym polega miłość, bo miłość nie jest uczuciem. Oczywiście, z miłością związane są uczucia, ale istotą miłości nie jest uczucie, tylko akt woli, poprzez który osoba czyni dar z siebie. Właśnie źródło wyraża tę postawę dawania, dawania siebie. Napis, który znajduje się na kamiennym obramowaniu pewnego źródła: „Proste jest moje zadanie, dawanie i tylko dawanie”, bardzo trafnie wyraża to, o czym mówi nam źródło, nieustannie tryskająca woda. Woda, można by powiedzieć, w stadium dawania, ciągłego dawania. Źródło jest więc obrazem serca, które w żywym organizmie również pełni taką funkcję, że nieustannie daje, daje krew. Serce jest w nas jak gdyby źródłem życia. Dzięki jego pracy krew jest ciągle przekazywana całemu organizmowi, wszystkim komórkom. Funkcja serca to funkcja nieustannego dawania, dzięki czemu utrzymywane jest życie. Właśnie dlatego serce jest symbolem miłości, miłości osoby, miłości osobowej, której istotą jest dawanie siebie, posiadanie siebie w dawaniu siebie. W ten sposób staramy się czcić Niepokalaną w naszym Ruchu i dlatego właśnie figura Niepokalanej w naszej centrali jest związana ze źródłem życia, bowiem ta symbolika źródła pozwala nam głębiej zrozumieć symbol serca jako symbol osoby, która przez miłość posiada siebie i nieustannie siebie oddaje. Musimy wpatrywać się w Niepokalaną i starać się do Niej upodobnić. Dlatego oddajemy się Jej i chcemy, żeby dynamika Jej miłości, Jej oddania się miłości Jezusa nas ogarnęła, przeniknęła. I my staramy się coraz pełniej urzeczywistniać siebie w dawaniu siebie przez miłość. Dlatego Niepokalana jest dla nas wzorem tej postawy, którą wyraża również słowo *agape*. Musimy w sobie nieustannie odtwarzać to, co ono wyraża. (...)

- a) **Co dla Ciebie oznacza "posiadanie siebie w dawaniu siebie"? Na ile kochasz, akceptujesz to, kim jesteś?**
- b) **Czym się karmisz? Co jest Twoją wodą? Twoim źródłem? Jak często do niego wracasz?**
- c) **Jak dajesz siebie innym? Co chciałabyś / chciałbyś zmienić? 4.**

4 .Homilia do czytań soboty 31 tygodnia zwykłego: Flp 4, 10-19; Łk 16, 9-15, wygłoszona 6 listopada 1982 r. w Carlsbergu .

Maryja w scenie nawiedzenia jest przede wszystkim ukazana i wysławiana jako Ta, która uwierzyła, uwierzyła słowu obietnicy. Wprowadzają nas te słowa Maryi, i cała scena Nawiedzenia, w typową postawę wiernych, sprawiedliwych Starego Przymierza. Mianowicie, jest to postawa wiary w słowo Bożej obietnicy i życie nadzieją na spełnienie się tej obietnicy. „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”. Dialog zbawczy pomiędzy Bogiem a człowiekiem opiera się z jednej strony na słowie Bożej obietnicy, z drugiej strony zaś na wierze człowieka w spełnienie się tej obietnicy. To jest właśnie zasadnicza treść dialogu zbawczego między Bogiem a człowiekiem, rozpoczynającego się w dziejach zbawienia od historii Abrahama, który pierwszy uwierzył słowu obietnicy. W Nowy Testament wprowadza zaś tę postawę szczególnie Maryja, która także przyjęła najpierw słowo obietnicy i uwierzyła temu słowu, dzięki czemu Boży plan zbawienia mógł wejść w fazę realizacji. Maryja uczy nas, że ta postawa, tak typowa dla sprawiedliwych Starego Przymierza, nadal obowiązuje także w Nowym Przymierzu. Także Lud Boży Nowego Przymierza jest ludem obietnicy, ludem, którego cała egzystencja opiera się na wierze w słowo Bożej obietnicy. Chociaż zbawienie w Chrystusie już stało się faktem i jest teraźniejszością, to jednak każdy człowiek, obojętnie w jakim momencie historii zbawienia żyje, musi najpierw zbawienie Boże przyjąć jak Maryja: wiarą w słowo obietnicy. I każdy wierzący w Ludzie Bożym Nowego Przymierza musi mieć uczestnictwo w tym błogosławieństwie, jakie otrzymała Maryja: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”. I my musimy ciągle wsłuchiwać się w słowo Bożej obietnicy i przyjmować je wiarą. Dopiero wtedy to słowo stanie się w nas ciałem, dopiero wtedy zbawienie stanie się wydarzeniem i rzeczywistością w życiu każdego z nas, kiedy to zbawienie najpierw jako Bożą obietnicę, zawartą w Jego słowie, przyjmujemy wiarą. Dlatego Maryja jest typem Kościoła jako wspólnoty tych, którzy uwierzyli słowu obietnicy i dostąpili zbawienia. Dlatego też ta postawa Maryi musi być ciągle obecna i żywa w Kościele. Właśnie dlatego słowa Maryi, Magnificat, wraz ze słowami Zachariasza, Benedictus, które zawierają podobną treść, weszły do codziennej modlitwy Kościoła, abyśmy codziennie, na wzór Zachariasza i Maryi, odnawiali w sobie tę postawę wiary w słowo Bożej obietnicy.

- a) **Czym jest dla Ciebie słowo Bożej obietnicy? Jaka jest jego wartość? Jakie ma dla Ciebie znaczenie?**
- b) **Ile jest w Tobie z Zachariasza? Czy potrafisz przyjąć Bożą wolę i uwierzyć Bożej obietnicy pomimo wątpliwości, które ze sobą niesie?**

- c) **Czy potrafisz zaufać Bożemu słowu i cieszyć się nim jak Maryja - pomimo niepewności?**

- a) **Do jakich refleksji skłania Cię takie przedstawienie Maryi? Jakie myśli, uczucia, pytania rodzą się w Tobie, kiedy patrzysz na te ikonę?**
- b) **Otwarta postawa Maryi symbolizuje Jej gotowość na przyjęcie Jezusa - Wcielonego Słowa - i poddanie się natchnieniom Ducha Świętego. Na ile jest Ci to bliskie?**